

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 26Cbi/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119262417
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Antalová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119262417.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Antalovou, v právnej veci veci žalobcu Eastern Investment Company s.r.o., Kúpeľná 1, 976 62 Brusno, IČO: 46 238 930, práv. zastúpeného Advokátska kancelária, Hrčka - Sabó s.r.o., JUDr. Jozef Sabó - advokát, Obchodná 187/6, 078 01 Sečovce proti žalovanému I&R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom kancelárie Revolučná 10, 010 01 Žilina, správca konkurznej podstaty úpadcu Kúpele Brusno, a.s. „v konkurze“ so sídlom Kúpeľná 1, 976 62 Brusno, IČO: 31 642 314, v konaní o určenie popretých pohľadávok, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia pohľadávok zapísaných do zoznamu pohľadávok po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok pod por. číslom 4/E/26 vo výške 3.000 Eur, 4/E/27 vo výške 1.200 Eur, 4/E/28 vo výške 600 Eur, 4/E/29 vo výške 600 Eur, 4/E/30 vo výške 6.480 Eur, 4/E/31 vo výške 2.976 Eur, 4/E/32 vo výške 600 Eur, 4/E/33 vo výške 300 Eur, 4/E/34 vo výške 300 Eur, 4/E/35 vo výške 2.700 Eur, v celkovej sume spolu 18.756 Eur čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky. Žalobu odôvodňuje tým, že na základe Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16. 07. 2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 140/2018 zo dňa 23. 07. 2018, súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Kúpele Brusno, a.s. „v reštrukturalizácii“, so sídlom Kúpeľná 1, 976 62 Brusno, IČO: 46 238 930 (ďalej len „Úpadca“) so spisovou značkou 1R/5/2014 a zároveň bol ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty JUDr. Richard Konta, číslo správcu S1782. Zverejnením v Obchodnom vestníku 200/2018 v časti konkurzy a reštrukturalizácie zo dňa 16. 10. 2018 evidované pod K078049 spisová značka: 1R/5/2014 uverejnil oznam Okresný súd Banská Bystrica právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok dlžníka Kúpele Brusno, a.s. „v konkurze“ so sídlom Kúpeľná 1, 976 62 Brusno, že uverejňuje uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 300/2018 - 23 zo dňa 05. septembra 2018 ktorým bola pozastavená vykonateľnosť uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 CoKR/8/2018 zo 17. mája 2018 a uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1R/5/2014 zo 16. júla 2018 do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, teda boli právoplatne pozastavené všetky úkony súvisiace s výkonom činnosti správcu JUDr. Richarda Kontu. Zverejnením v Obchodnom vestníku 52/2019 v časti konkurzy a reštrukturalizácie zo dňa 14. 03. 2019 evidované pod K022219 spisová značka: 1R/5/2014 uverejnil oznam Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok dlžníka Kúpele Brusno, a.s. „v konkurze“ so sídlom Kúpeľná 1, 976 62 Brusno, že uverejňuje uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 300/2018 - 94 zo dňa 23. januára 2019, ktorým nevyhovelo sťažnostiam JUDr. Ing. Veroniky Škodovej, PhD., obchodnej spoločnosti Kúpele Brusno, a.s. „v reštrukturalizácii“ a Ing. Mariána Sabóa, a ktorým nastal zánik účinkov

odkladu vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu sp. zn. 43 CoKR 8/2018 zo dňa 17. mája 2018, ako aj uznesenia Okresného súdu sp. zn. 1R/5/2014 zo 16. júla 2018 a teda boli opäť prinavrátené všetky právomoci na výkon činnosti správcu konkurznej podstaty. Žalobca si do konkurzného konania súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok prihlásil svoje pohľadávky, ktoré boli správcom zapísané do zoznamu pohľadávok po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok pod číslom 4/E/26, 4/E/27, 47/E/28, 4/E/29, 4/E/30, 4/E/31, 4/E/32, 4/E/33, 47/E/34 a 4/E/35. Bývalý správca konkurznej podstaty JUDr. Richard Konta poprel v plnom rozsahu, čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia pohľadávky veriteľa prihlásené súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok. Žalobca považuje popretie svojich pohľadávok za účelové v snahe zabrániť žalobcovi uplatňovať svoje práva v rámci konkurzného konania. Správca nepredložil žiadny relevantný podklad alebo dokument preukazujúci oprávnenosť popretia pohľadávok žalobcu. Pohľadávky žalobcu boli riadne zaúčtované v účtovníctve úpadcu a samotný úpadca ich nikdy nespochybnil a nenamietal. Zároveň je nelogické, že správca do dnešného dňa nevypovedal zmluvy a úpadca naďalej využíva plnenie z uzavretých zmlúv a uhrádza nové faktúry z týchto zmlúv. Povinnosťou správcu bolo preskúmať prihlásené pohľadávky s odbornou starostlivosťou tak, že tieto porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, príhľadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná vlastné šetrenia vo veci. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 72/2010 zo 04. 05. 2010, v ktorom kontexte zdôrazňuje povinnosť súdu prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkom konania. Žalovaný svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepodložil. Žalobca preukázal vznik pohľadávok dostatočným spôsobom a dokumenty, ktoré priložil k súhrnnej prihláške, zodpovedajú svojim obsahom a aj povahou dokumentom, ktoré sa obvykle vyhotovujú pri obdobných právnych úkonoch v rámci bežného obchodného styku. Žalobca uvádza, že popretie jeho pohľadávok napriek existencii riadnych dokumentov je prekročením právomoci správcu a konaním nad rámec zákona. Popretie považuje za obsahovo všeobecné, neobsahujúce konkrétne dôvody, pre ktoré mal správca pochybnosti o výške, právnom dôvode a poradí zabezpečovacieho práva. Popretie svojich pohľadávok žalobca preto považuje za nepreskúmateľné a neodôvodnené a preto neúčinné. Žalobca k žalobe pripája súhrnnú prihlášku svojich pohľadávok a 10 faktúr.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 15.07. 2019 uvádza, že pohľadávky žalobcu boli popreté predchádzajúcim správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu, čo bolo žalobcovi oznámené oznámením o popretí pohľadávok zo dňa 04. 10. 2018. Pôvodný správca popretie odôvodňuje tým, že mu neboli predložené dostatočné podklady preukazujúce nárok žalobcu a to najmä príslušné zmluvy, na základe ktorých boli faktúry vystavené, pričom konal s odbornou starostlivosťou, v záujme ostatných veriteľov úpadcu. O priznanie hlasovacích práv žalobcu je pred Okresným súdom Banská Bystrica a v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici vedené súdne konanie. Uznesením zo dňa 23. 04. 2019, č. k. 1R/5/2014-3426 Okresný súd Banská Bystrica veriteľovi hlasovacia práva v konkurze na majetok úpadcu nepriznal. V čase predmetného vyjadrenia, predmetné rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, žalovaný však poukazuje na odôvodnenie súdu, ktorý uznal popretie pohľadávok žalobcu za dôvodné a stotožnil sa s jeho názorom, že dôkazné bremeno pri preukazovaní pravosti a existencie pohľadávok spočíva na veriteľovi a nie na popierajúcom správcovi. Žalobca mal aj po doručení oznámenia o popretí možnosť dodatočne predložiť potrebné doklady preukazujúce jeho nároky voči úpadcovi, čo však neučinil, čím neunesol dôkazné bremeno veriteľa v konkurze. Nad rámec podnetu žalobcu sa súd v uznesení vysporiadal aj s plynutím lehôt v konkurze na majetok úpadcu, najmä v nadväznosti na odklad účinkov vyhláseného konkurzu na základe uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 05. 09. 2018, č.k. I. ÚS 300/2018-23. Súd konštatuje, že popretie pohľadávok žalobcu bolo žalobcovi riadne a v zákonnej lehote oznámené. Žalobca v žalobe nerozporuje žiadne zo skutočností uvedených v oznámení o popretí a ani nepredkladá žiadne dôkazy preukazujúce pravosť a existenciu svojich pohľadávok. Poukazuje len na účtovnú evidenciu úpadcu. Špecifikácia zmlúv na základe ktorých mali vzniknúť pohľadávky žalobcu, nie je obsiahnutá ani vo vystavených faktúrach a neboli ani prílohou prihlášok žalobcu. Existenciu takýchto zmlúv preto nie je možné overiť. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na zásadu koncentrácie konania. Zdôrazňuje, že pohľadávky neboli zo strany žalobcu stotožnené so žiadnym právnym titulom, z ktorého by bol jeho nárok zrejмый, v dôsledku čoho nebolo možné pravosť a existenciu pohľadávok overiť. Podľa názoru správcu právny titul neexistuje a ani neexistoval v čase vystavenia faktúr. Faktúra ako účtovný doklad nepreukazuje nárok veriteľa na jej vystavenie, ako ani nárok na jej úhradu. Tieto doklady preto nemožno považovať za dostatočný právny titul preukazujúci pravosť a existenciu pohľadávok žalobcu. Žiada preto, aby súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

3. Žalobca následne vo svojom vyjadrení zo dňa 30. 08. 2019 uvádza, že zmluvy, na ktoré sa odvoláva, boli správcovi predložené úpadcom a sú aj zaznamenané v súpise zmlúv, ktoré vykonal správca JUDr. Richard Konta. Faktúry sú v bežnom obchodnom styku nie len účtovný doklad, ale aj doklad o dodaní tovaru či služieb. V tomto prípade žalobca aj žalovaný disponujú predmetnými zmluvami, nakoľko sa jedná o opakované plnenie už niekoľko rokov. Aj Obchodný zákonník umožňuje, že nie vždy sa zmluvné podmienky dohadujú písomne formou písomnej zmluvy, či písomnej objednávky, ale sa podmienky zmluvy môžu dohodnúť aj ústne. Žalobca ďalej zdôrazňuje, že v tomto období súd vydal ešte ďalšie tri uznesenia, v ktorých rozhodoval ten istý sudca, súvisiace s týmto konkurzom u iných veriteľov, v ktorých v každom plynutí času inak odôvodnil. Názor, ktorý súd vyslovil, nepoukazuje na žiadnu predchádzajúcu prax, o ktorú by sa opieral, ale len o svoj názor, ktorý vyslovil. Počítanie času podľa súdu žalobca považuje v rozpore s počítaním času v ZKR. Zaevidovanie faktúry v účtovníctve úpadcu je dostatočným dôkazom, že nastalo plnenie z predmetných faktúr. Plnenie z faktúry je opakované plnenie a zmluvy mal správca k dispozícii. Žalobca zdôrazňuje, že žalovaný si prevzal celý spisový materiál od pôvodného správcu, odstránil čiastočné nedostatky pôvodného správcu v časti súpisu majetku, uhradza nové následné plnenia, ktoré vyplývajú z aktívnych zmlúv, ktoré sú súčasťou súpisu zmlúv a teda kontinuálne pokračuje v tom, čo si žalobca nárokuje v prihláške. Žalovaný dňa 29. 07. 2019 vystavil a doporučené zaslal žalobcovi výpoveď zo zmluvy o prenájme vozidla č. XX/XX/XXXX a výpoveď zmluvy o prenájme vozidla č. XX/XX/XXXX teda tých zmlúv, ktorých existenciu popiera a právny nárok z nich. Správca podľa názoru žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, keď nedokázal spárovať zmluvy s faktúrami a ani v prípade nejasnosti o to nepožiadala úpadcu. Tvrdenie správcu, že nebolo možné overiť existenciu a pravosť pohľadávok je preto lož, nakoľko keď dal výpoveď z vyššie spomínaných zmlúv, vtedy ich už správca vedel nájsť a aj určiť, o ktorý hnuťelný majetok sa jedná, o ktorý už nemá záujem. V prípade žaloby o vydanie platobného rozkazu by takto doložené listiny boli postačujúce. Žalobca v prílohe prikladá ďalšie dôkazy ako zmluvy a dodatky k zmluvám, ktorými disponuje aj úpadca na preukázanie skutočností o tom, že pohľadávka žalobcu a záväzok úpadcu je reálny, na základe reálneho plnenia. Žalobca k vyjadreniu pripája spolu 8 zmlúv, z toho Zmluva o prenájme vozidla, Zmluva o nájme hnuťelnej veci (súbor nábytku, vybavenia izieb), výpoveď zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 29. 07. 2019, dodatky k zmluvám.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 03. 10. 2019 zdôrazňuje už v predchádzajúcom vyjadrení tvrdené skutočnosti ohľadom dôkazného bremena preukázania existencie a oprávnenosti nárokov žalobcu. V danom prípade žalobcom predložené faktúry neobsahujú informáciu o tom, že slúžia súčasne ako doklad o dodaní tovaru a preto žalobcom vystavené faktúry nemožno považovať za potvrdenie o objednaní ani za potvrdenie o dodaní a prevzatí tovaru, ako je to obchodnou praxou v prípade iných obchodných stykov. Poukazuje na koncentračnú zásadu súdneho konania a žiada preto, aby súd na dôkazy predložené žalobcom spolu s vyjadrením v celom rozsahu neprihliadal. Aj v prípade, že súd bude oneskorene predložené dôkazy akceptovať, žalovaný zdôrazňuje, že faktúry a žalobcom predložené zmluvy nie je možné dostatočne stotožniť, nakoľko jednotlivé faktúry nedostatočne špecifikujú právny dôvod fakturácie. Pre prípad, že by súd oneskorene predložené doklady žalobcom aj napriek tomu akceptoval, žalovaný ďalej uvádza konkrétne námietky ku zmluvám predloženým zo strany žalobcu, a že nemožno považovať za preukázanú oprávnenosť a pravosť pohľadávok v celom rozsahu len na základe existencie zmlúv, podľa ktorých mali byť vystavené.

5. Žalobca sa na pojednávanie nariadené na deň 09. 07. 2020 bez predchádzajúceho ospravedlnenia nedostavil, hoci predvolanie naň mal riadne a včas doručené. Svoju neúčast' na pojednávaní právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil dodatočne podaním zo dňa 13. 07. 2020.

6. Podľa § 32 ods. 9 ZKR účinného v rozhodnom čase, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

7. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca v prejednávanej veci neuvádza v žalobe a ani v priebehu celého incidenčného konania žiaden skutkový stav. Konštatuje len existenciu súdnych rozhodnutí o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu konkurzným súdom, rozhodnutie Ústavného súdu o pozastavení vykonateľnosti rozhodnutí konkurzných súdov o vyhlásení konkurzu a rozhodnutie Ústavného súdu, ktorým nastal zánik účinkov odkladu vykonateľnosti uznesení konkurzných súdov a

teda prinavrátenie všetkých právomocí na výkon činností správcu konkurznej podstaty. Ďalej konštatuje prihlásenie svojich nezabezpečených pohľadávok do konkurzného konania v celkovej výške 18 756 Eur, o vzniku ktorých majú svedčiť jednotlivé faktúry, ktoré zároveň pripája k žalobe. Uvedené skutkové tvrdenia sú však vo vzťahu k petitu žaloby o určenie oprávnenosti prihlásených pohľadávok čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia, nedostatočné. V žalobe úplne absentuje skutkový stav, t.j. uvedenie rozhodujúcich skutočností, z ktorých by mal vyplývať uplatnený nárok žalobcu. Žalobca v žalobe a ani v priebehu celého súdneho konania netvrdí, aké zmluvy mali byť uzavreté medzi ním a úpadcom, tj. čo by malo byť právnym dôvodom vzniku jeho prihlásených pohľadávok, aké plnenie mal žalobca na základe uzavretých zmlúv úpadcovi dodať/poskytnúť, ktoré doklady poskytnutie plnení preukazujú a za akú dohodnutú odplatu plnenia veriteľ úpadcovi poskytol. Prevažná časť argumentácie žalobcu v konaní spočíva v poukazovaní na údajne porušenie povinností správcu pri preskúmaní pohľadávok žalobcu a konštatovanie účelovosti postupu správcu v snahe zabrániť žalobcovi uplatňovať jeho práva veriteľa v konkurznom konaní. Z týchto dôvodov nie je možné ani v odôvodnení tohto rozhodnutia poukázať na zistený skutkový stav, z ktorého by bolo možné odvodiť nárok žalobcu. Zo súhrnnej prihlášky je zrejmé, že žalobca ani v samotnej súhrnnej prihláške svojich nezabezpečených pohľadávok neuvádza žiadny právny dôvod vzniku svojich pohľadávok. Ako právny dôvod pohľadávok uvádza len faktúry s dátumom ich vystavenia, a len v prípade prvej pohľadávky uvádza faktúru s poukazom na zmluvu, aj to bez jej označenia a dátumu jej uzavretia. Faktúra nie je právnym dôvodom vzniku pohľadávok, je len účtovným dokladom, na základe ktorého zmluvná strana uhradza odplatu za poskytnuté plnenie. Pokiaľ preto žalobca už v samotnej prihláške svojich pohľadávok neuvádza právny dôvod vzniku svojich prihlásených pohľadávok, aj v prípade, že by tak urobil v žalobe, nebolo by možné jeho žalobe vyhovieť, s poukazom na ust. § 32 ods. 14 ZKR. Žalobca sa totiž v žalobe môže domáhať len toho, čo uviedol v prihláške a pokiaľ by preto žalobca žiadal v tomto súdnom konaní o určenie popretých pohľadávok, určiť právny dôvod svojich pohľadávok, ktorý však neuviedol v prihláške, nebolo by možné ani v tomto prípade jeho žalobe vyhovieť. Pokiaľ preto aj žalobca v priebehu súdneho konania a to až na základe vyjadrenia žalovaného predložil osem zmlúv o prenájme vozidiel a hnuiteľných vecí a dodatky k nim, nie je možné na tieto listinné doklady jednoducho prihliadnuť s poukazom na koncentračnú zásadu podľa § 153 CSP, ale zároveň tieto listinné doklady nie je možné stotožniť ani s jednotlivými prihlásenými pohľadávkami na základe konkrétnych faktúr, keďže tieto faktúry uvedené v prihláškach sa na žiadnu konkrétnu zmluvu uzavretú medzi žalobcom a úpadcom neodvolávajú. Žalobcom predložené doklady v priebehu tohto konania preto nijakým spôsobom nepreukazujú ním uplatnené nároky v tomto incidenčnom konaní. Je úplne irelevantné, či žalovaný správca následne niektoré zo zmlúv vypovedal a teda podľa tvrdenia žalobcu ich vedel stotožniť. Táto skutočnosť nijako nepotvrdzuje a nepreukazuje, že prihlásené pohľadávky žalobcu súhrnnou prihláškou vyplývajú z konkrétnych zmlúv, ktoré žalobca dodatočne v priebehu konania predložil. Je povinnosťou veriteľa v prihláške svojej pohľadávky dostatočne vymedziť a určiť jej právny dôvod a tento aj k prihláške pripojiť. Nebolo a nie je povinnosťou správcu dohľadávať v dokumentácii úpadcu zmluvy, ktoré by mohli s najväčšou pravdepodobnosťou preukazovať uplatnené nároky veriteľa, ktoré zmluvy veriteľ v prihláške ani neuviedol. Povinnosťou správcu je prihlásenú pohľadávku v časti označenia jej právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia (príp. zabezpečovacieho práva) porovnať s existujúcou dokumentáciou úpadcu, tj. zistiť, či veriteľom tvrdené údaje v prihláške majú oporu v listinných dokladoch účtovnej a právnej dokumentácie úpadcu, príp. vykonať vlastné šetrenia za účelom potvrdenia veriteľom uvádzaných údajov, ale v žiadnom prípade nie nahrádzať a suplovať povinnosť veriteľa uviesť relevantné údaje ohľadom právneho dôvodu jeho pohľadávky. Je povinnosťou veriteľa svoju prihlásenú pohľadávku riadne označiť, uviesť jej právny dôvod, výšku a poradie (§ 29 ods. 1 ZKR). Povinnosťou správcu je pohľadávku s odbornou starostlivosťou preskúmať postupom podľa § 32 ods. 1 ZKR a v prípade jej spornosti túto poprieť s uvedením dôvodov popretia. Túto povinnosť si správca v danom prípade splnil, popretie je odôvodnené, relevantné a teda účinné (§ 32 ods. 5 ZKR). Nebolo povinnosťou správcu popretie pohľadávok žalobcu dokladovať, keďže samotný žalobca neuviedol právny dôvod svojich pohľadávok v prihláške a ich existenciu nijako nepreukazoval, bolo by preto zjavne nelogické, priam absurdné požadovať od správcu pri tomto dôvode popretia jeho preukázanie. Súd záverom konštatuje, že žaloba bola podaná po zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. 32 ods. 9 ZKR; žalobca ani v tejto súvislosti neuvádzal rozhodujúce skutočnosti o dátume popretia jeho pohľadávka a dátume doručenia oznámenia správcu o popretí, súd preto vychádzal zo skutkových tvrdení žalovaného a z rozhodnutia konkurzného súdu 1R 5/2014-3426 zo dňa 23.04.2019 o nepriznaní hlasovacích práv žalobcovi v konkurze, v zmysle ktorého „lehota na popieranie pohľadávok spočívala od 20.09.2018 v dôsledku rozhodnutia Ústavného súdu SR o odklade vykonateľnosti rozhodnutia konkurzného súdu o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu a spočívala až

do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu vo veci samej dňa 25.02.2019. Lehota na popieranie pohľadávok plynula od 08.09.2018 do 19.09.2019, a pokračovala od 26.02.2019, nasledujúci deň po dni, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Ústavného súdu o odklade vykonateľnosti, do 15.03.2019 (ostatných 18 dní z lehoty na popieranie pohľadávok). Nakoľko správca poprel pohľadávku navrhovateľa v čase spočívania lehôt konkurzného konania, účinky konkurzného konania, účinky popretia pohľadávky, ako aj doručenia oznámenia o popretí nastali až právoplatnosťou zrušenia rozhodnutia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia konkurzného súdu o vyhlásení konkurzu“. Aj podľa názoru súdu v tomto konaní účinky doručenia oznámenia o popretí (zo dňa 04. 10. 2018) nastali až právoplatnosťou zrušenia rozhodnutia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia konkurzného súdu o vyhlásení konkurzu, t.j. 25.02.2019. Odo dňa nasledujúceho, t.j. od 26.02.2019 začala plynúť 30 dňová lehota podľa ust. § 32 ods. 9 ZKR na podanie incidenčnej žaloby. Žaloba bola podaná na súde dňa 15. 04. 2019, t.j. po jej uplynutí.

8. Aj z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

9. Žalovaný bol v konaní úspešný, vznikol mu preto nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho písomného doručenia v troch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, datované a musí byť uvedená spisová značka tohto konania.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.